

Kościół p.w. Św. Marcina jest położony na niewielkim wzniesieniu w centrum wsi. Pierwsza wzmianka o miejscowości i kościele pochodzi z roku 1276

Kościół został wzniesiony w trzech zasadniczych etapach. W pierwszym, około połowy XIII wieku wybudowano prezbiterium z nawą i przyziemiem wieży. Mury wzniesiono z kamienia łamanego i otynkowano. W XV wieku nadbudowano wieżę do obecnego poziomu. Ten fragment wykonany jest z cegły w wątku gotyckim. W końcu XVII wieku lub na początku XVIII wieku dobudowano niewielką kaplicę otwierającą się dużą arkadą do prezbiterium. W XIX wieku kościół odrestaurowano obniżając dachy i przebudowując szczyty nawy i prezbiterium.

Kościół składa się z jednoprzęsłowego prezbiterium, nieco wyższej od niego nawy głównej oraz kwadratowej wieży nakrytej dachem brogowym z krótką kalenicą. Od strony południowej do prezbiterium przylega kaplica z kryptą grobową, a od strony północnej zakrystia. Świątynię nakrywają dachy dwuspadowe kryte dachówką karpiówką układaną w łuskę, a hełm wieży kryty jest blachą miedzianą układaną w pasach w tzw. rąbek stojący.

We wnętrzu znajduje się zachowane drewniane gotyckie sakramentarium z chrzcielnicą i płytą nagrobną z XV wieku. W kościele znajdują się również drewniane drzwi, czas ich powstania datuje się na XIV wiek. Ponadto swoją wartość historyczną mają znajdujące się wewnątrz świątyni rzeźby św. Jadwigi oraz biskupa z monstrancją, barokowy krucyfiks i obrazy pochodzące z XVIII wieku: „Madonna z Dzieciątkiem”, „Ukrzyżowany ze św. Marią Magdaleną” i „Chrystus w Ogrójcu”. W murze okalającym kościół znajduje się Krzyż Pokutny z XIV wieku wykonany z piaskowca.

